

MOŘSKÁ PANNA

Měli jsme si hrát na obry, čarodějnice a skřítky.

Dostal jsem na starost asi osmdesát sedmi- až desetiletých dětí, zatímco si jejich rodiče vyřizovali rodičovské záležitosti, a tak jsem to svoje hejno nahnal do shromažďovací síně kostela a vysvětlil jsem pravidla. Je to hra kámen, nůžky, papír ve větším měřítku a je při ní nutné provádět jistá intelektuální rozhodnutí. Ale ve skutečnosti jde o to, dělat spoustu rámusu a honit se s ostatními tak dlouho, až nikdo neví, na čí straně jste, ani kdo vyhrál.

Zorganizovat plnou místnost rozdováděných školáků do dvou družstev, vysvětlit podstatu hry, dosáhnout konsensu o tom, kdo patří do kterého družstva — to všechno není nic snadného, ale my to díky dobré vůli dokázali a mohli jsme začít.

Vzrušení z honičky dosáhlo vrcholu a já vykřikl: „*Ted* se musíte rozhodnout, co jste — OBR, ČARODĚJ nebo SKŘÍTEK!“

Zatímco se skupinky horečně šeptem radily, něco mě zatahalo za kalhoty. Stojí tam holčička, dívá se nahoru na mě a znepokojeně se ptá tichým hláskem: „A kde mají stát mořské panny?“

Kde mají stát mořské panny?

Dlouhé ticho. *Velmi* dlouhé ticho. „Kde mají stát mořské panny?“ opakuju.

„Ano. Víte, já jsem mořská panna.“

„Mořské panny nejsou.“

„Ale jsou, třeba já jsem!“

Neuměla si představit, že by byla obr, čaroděj nebo skřítek. Znala svou kategorii. Mořská panna. A nechtěla ze hry odejít a postavit se ke stěně, kde měli stát poražení. Chtěla se zapojit tam, kde mořské panny zapadnou do celého schématu. Nechtěla se vzdát své důstojnosti a identity. Považovala za samozřejmé, že pro mořské panny je někde místo, a já vím, kde to je.

Tak tedy kde mají stát mořské panny? Všechny „mořské panny“ — všichni ti, kteří se liší, kteří nezapadají do normy a nevystačí s nabízenými přihrádkami a škatulkami?

Odpovězte na tuhle otázku, a na své odpovědi můžete postavit myšlenkový směr, zemi nebo celý svět.

A jaká že byla v tu chvíli moje odpověď?

Jednou za čas řeknu přesně to, co je třeba. „Mořská panna se postaví sem, hned vedle Mořského krále!“ (Ano, hned tady vedle královského šaška, dodal jsem v duchu.)

A tak jsme tam stáli, drželi jsme se za ruce a sledovali boufy čarodějů, obrů a skřítků, jak se míhají ve zmateném víru.

Mimochodem není pravda, že mořské panny neexistují.

Já znám aspoň jednu osobně.

Držel jsem ji za ruku.

[Překlad upraven: *A jaká že byla v tu chvíli moje odpověď?* místo *A jaká že byla moje odpověď v ten okamžik?*]

[Text, který je kurzívou, je z didaktických důvodů posunut. Původně přímo navazuje na předchozí větu.]